

మానవ హృదయము

శ్రీ పి. వి. సుబ్బారావు చౌదరి.

“నీకు స్త్రీ హృదయం యింకా బాగా తెలీదు. వారిలోవున్న sociology నీ కిప్పుడు అర్థంకాదు” అని ఎప్పుడో చెప్పిన స్నేహితురాలు.

ఆవేళ కాలేజీకి శలవుదినము. అంచేత సత్య నారాయణ (“సత్యం” అని రెండక్షరాలతో పిలవటం అందరికీ అలవాటు) ఏం తోచక సాయంత్రం నాల్గింటికి బయలుదేరాడు. పికారుకి వెళ్తూ వెళ్తూ స్నేహితురాలైన సుశీల యింటిముందర ఆగాడు. “ఎవరండీ లోపల” అని కేకవేసాడు. “ఎందుకండీ” అంటూ ఒక సేవకుడు బయటకు వచ్చాడు. “లోపల సుశీలగారు ఉన్నారా?”

“ఆ, ఉన్నారండీ”

“సరే సత్యనారాయణగారు వచ్చారని చెప్పి” అన్నాడు సత్యం. ఇంతలోకే సేవకుడు తిరిగివచ్చి “అయ్యా చిన్నమ్మగారు స్నానంచేస్తున్నారు. మిమ్మల్ని వచ్చి కూర్చోమన్నారు.” అని చెప్పి లోపలకు తిసుకెళ్ళాడు. గది అంతా సగ్న చిత్రాలతో నిండివుంది. సత్యం చూచినపటంవంకే పదిసార్లు చూడసాగాడు. ఇంతలో సుశీలవచ్చింది.

“Excuse me please కొంచము ఆలశ్యం

“Never mind సుశీలా నీ గదికి ఎప్పుడు వచ్చినా నన్నీ చిత్రపటాలు ఆకర్షిస్తాయి. ఇవి చాల చక్కగా వున్నాయి.”

“సగ్న చిత్రాలు కాబట్టా అవి అంత ఆకర్షణీయంగా వుంటానికీ? కారణం అదిగో ఆ పటంచూడు

సత్యం ఎంత బాగుందో” అంటూ ఝాన్సీ లక్ష్మీ బాయిపటంవంక చూపించింది.

“అబ్బ! లుస్త్రీ అట్లా భయంకరాకృతిదాల్చితే చూట్టం నాకు మహా అసహ్యంగా వుంటుంది. నీ వేమన్నా అనకో సుశీలా”

“అయితే స్త్రీలు పైకిరావటం నీకు యిష్టం లేదన్నమాట!”

“సుశీలా అక్కడే నీ వు పొరవడుతున్నావు. స్త్రీలు పైకిరావటమే నా ముఖ్యోద్దేశ్యం వారుగూడా వురుషులవలే వున్న తవిద్య అభ్యసించవలెననే నాయుచ్చు”

“ఆ విద్యను వుపయోగించడానికి నీకు యిష్టము లేనప్పుడు దానిని ఆభ్యసించి నడవల్ల ప్రయోజనం?” అంది సుశీల.

“స్త్రీలు విద్య నభ్యసించినంత మాత్రాన అట్లా సంచరించాలి అనడం ఏమంత సమంజసంగా వున్నది? సుశీల, అట్లావీరావేశము పెంపొందించుట అన్న నిజముగా animal featureని మానవత్వములో వృద్ధి చేయుటకాదా” అని అన్నాడు అసహ్యముతో.

“దేశానికై పోరునల్నే స్త్రీలల్లా వుండేది animal feature అని ఏనోటితో అనగల్గేవో నాకు అర్థమవుటలేదు. అట్లయితే సత్యం స్త్రీలు ఆటవస్తువులుగా వుండాలనాయేం నీకోరిక? కాలేజీల్లో స్త్రీలు

చదవటానికి నీవు యిప్పుడేది నిన్నుద్ధరించుకుంటాని కన్నమాట! వాళ్లని విలాసవస్తువులుగా అవసరము వచ్చినప్పుడు చూచుకుంటానికేనా నీవు co-education కావాలనేది."

"అవును సుశీలా A thing of beauty is a joy for ever అని Keats మహాశయుడు ఎందుకు చెప్పాడు"

"కాబట్టి స్త్రీలనుచూచి ఆనందించడానికన్న మాట వారినిగూడా కాలేజీల్లో చదివించాలని నీవు వాదించేది. అబ్బ! ఎంత సంకుచితబుద్ధి నీది సత్యం"

సత్యం చుట్టుకున్నలేచి కొంచెము జనివుంది మళ్లీ వస్తాను" అన్నాడు.

"ఏమిటంత పెద్దపని సత్యం? మా కారులో బీచికి పికారుకు వెళ్లి వచ్చిన తర్వాత వెళ్ళిదువుగాని" అంటూ సుశీల సత్యం రెండుచేతులు పట్టుకుంది. సత్యం మంత్రబదుడువలే కదలక మెదలక నిలచిపోయాడు. సుశీల అతనిని ఓగంటచూస్తూ నిలబడింది.

"ఇదిగో సుశీలా, నిన్నుచూస్తే ఎందుకోగాని అపారమైన భక్తి, ప్రేమ....." అంటూ ఓచిన్న లెక్కరు ప్రారంభించబోయాడు.

"చాలు చాలు యిక నీ ధోరిణికాసేపు కట్టి బెట్టు; కారు తయారుగా వుంది వెళ్దాం" అంటూ అతని చేయి పట్టుకొని తీసుకెళ్ళింది.

* * *

"క్లిప్టావ్! అతను నీతో అట్లా వాదించాడంటే ఆశ్చర్యమేమీలేదు. చంచల హృదయము పాపం" అంది సుశీల cards కలుపుతూ.

"అదికాదు సుశీల, ఆతనికి ఒక వుద్దేశ్యమంటూ లేదు. అతని హృదయం ఒక crude politician నడక లాగ పరుగెత్తుతూ వుంటుంది. Butterflyలాంటి మనిషి; స్త్రీ స్వాతింత్ర్యము కావాలంటాడు. ఒక స్త్రీ పరపురుషునతో కలసి మెలసి మాట్లాడనంత మాత్రాన

దురభిప్రాయ పడతాడు" అన్నాడు క్లిప్టావ్ సుశీల పంచిన cards ఎత్తుకుంటూ,

"దీనికంతకూ కారణం అతడు తుచ్చకామోద్రేకు డగుటవలననే. అతను Co-education కావాలనేది పాపం పురుషులు స్త్రీలను రాత్రింతలు ఆట వస్తువులుగా చేసుకొనేది చాలక పగలుగూడ యిష్టమొచ్చిన స్త్రీవంక చూచుకొంటానికి కాబోలు అందుకనే గాబోలు ఆతనికి అట్టి విద్యావిధానమున్న యిష్టం"

"నిజంగా సుశీల యిటువంటి వాటివల్లనే స్త్రీ జాతి యింత అధఃపతనములో వున్నది" అన్నాడు క్లిప్టావ్.

"ఆ...ఆ...ఆగు ఆగు అతను వస్తున్నాడు?" అంటూ సుశీల తనచేత్తో క్లిప్టావ్ నోరు మూసింది. సత్యంవస్తూ యదంతా చూస్తూనే వున్నాడు.

"Hallo సత్యం నీవు యింకారాలేదేమా అని ఆనుకొంటున్నాము. ఈకర్చి తీసుకో" అంటూ తాను కూర్చున్న కర్చిని అందించింది సుశీల.

"Excuse me సుశీల, పమండి అటు వెళ్లుతూ మీరు వున్నారో లేవో అని చూట్టానికి వచ్చా; మళ్ళీ వస్తా" అంటూ గిర్రున వెనక్కు తిరిగాడు.

"మానవ హృదయము! ఊ...తుచ్చ హృదయము" అంది సుశీల నిస్సృహతో.

* * *

ఆ రోజున సత్యం అట్లా వెళ్ళిపోయిన తరువాత మళ్ళీ సుశీల యింటివాకిలి తొక్కలేదు. నాడు యింటిలోని వారంతా పూరికి వెళ్ళటం క్లిప్టావ్ గూడా పూర్ణో లేకపోవడంచేత పాపం సుశీలకి ఏమీ తోచలేదు. సాయంత్రంపూట సత్యం యింటికి బయలుదేరింది. తీరా వెళ్ళినే అక్కడ అతనిగది బిడాయించివుంది. పక్కంటి వారి సడిగతే "ఏమోనండి మధ్యాహ్నమనగా వెళ్ళారు. ఎక్కడికి వెళ్ళారో తెలీదు" అని చెప్పారు. సుశీలపాపం నిరాశ చెంది ఒకవేళ సత్యంవస్తే అతన్ని తనింటికి రావ

లసిందని ఒక చీటీ రాసి కిటికీలో గుండా పడేసింది; తర్వాత యింటికి మరలింది. ఏమీతోచక ఒక్కరై యింట్లో కూర్చోని వున్నకం చదువుకొంటూ వుంది. పొద్దుకూకుతూ వుంది. యింతలోకి “సుశీలా” అని సత్యం పిలిచాడు. పుస్తకము ఆవతల పారేసి వాకిట్లోకి వెళ్లింది. వాకిట్లో సత్యం తలవంచుకొని నిలబడ్డాడు.

“Come-in సత్యం నీకొరకే ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నా” అంటూ అతన్ని లోనికి తీసుకెళ్ళింది.

“ఏమిటి సత్యం, మా యింటివైచైనా చూట్టం లేదు” అంటూ సుశీల కుర్చీనొకదాన్ని అతని వైపుకు లాక్కొని కూర్చుంది.

“అ! ఎప్పుడూ వస్తూవుంటే నీకు disturbance గా వుంటుండేమోనని రావటంలేదు” అన్నాడు సత్యం పెడమొగం పెట్టుకొని.

“నాకు disturbance గా వుంటుందనా లేక నీ సత్యం మేమేనా మారుటచేతనా?”

“అబ్బే. అదుకనే, కిష్టావు వస్తూవున్నాడా మీ యింటికి?”

“ఆ రోజుకు వదిసార్లయినా వస్తూవుంటాడు. ఇవ్వాలి అతను పూరిలో లేడు. అదుకనే ఏమీతోచక మీ యింటికిచ్చాను.”

“ఓహో అదా లేకపోతే నీవు మాయింటి కెందు కొస్తావు”

“సత్యం, నీవంత సంకుచితంగా మాట్లాడుతావని నే ననుకో లేదు. ఈ శలవులకు నీవు యింటికి వెళ్ళే వేమో లేకపోతే మాయింటికి ఎందుకురావా అనుకున్నా; నిన్ననే కిష్టావు చెప్పాడు పూళ్ళోనే వున్నావని”

“అబ్బ! ఏమిసమయస్ఫూర్తిసుశీల చాలు చాలు ప్రొద్దుపోతున్నది; నాతో ఏమిటి పని” అన్నాడు సత్యం.

“ఇవ్వాలి మా యింటిలోనే నొక్కర్తినే వున్న నాకు భయం; కాబట్టి నీవు మాయింటిలో భోంచేసి పడుండాలి” అంది సుశీల.

“కాదుకాదు క్షమించాలి నేను వెళ్తాను” అంటూ సత్యం లేచాడు.

“వెళ్తావా? నామాట వినవా? సరేలే-నాకు భయంపేస్తుందని చెప్తూవుంటేనూ..” అని పాపం సుశీల దీనంగాచూస్తూ అతని రెండు చేతులూ పట్టుకుంది.

“ఈసారికి క్షమించాలి మీయింట్లో భుజిస్తాను గాని పండుకోలేను. అందుకు మాత్రం క్షమించక తప్పదు” అని సత్యం కూర్చున్నాడు.

“నీవు భోజనంచేస్తే నాకేమి పస్తుంటే నాకేమి యివ్వాలి మాత్రం మా యింట్లో పండుకొనక తప్పదు ఎవ్వరూ లేరు. నేనొక్కర్తినే భయంకాదా ఎం మహా వెళ్తానంటావు? సత్యం నిన్నుమాత్రం వదల్ను” అంటూ సత్యం చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకుంది. యిక తప్పదుగదా యని సత్యం వొప్పకున్నాడు. ఆ రాత్రికి యిద్దరికీ ఒక చోటనే వడ్డించింది సుశీల. భోజనముచేసి వచ్చిన తరువాత తన పడకగదిలో సుశీల రెండు పక్కలు వేసింది.

“సత్యం నిజంగా నీవు కఠిన హృదయుడవు; స్నేహానికి నీ హృదయములో తావులేదు” అంది సుశీల.

“సుశీల నా హృదయమంతా ప్రేమపూరితమై వుంది; నీవు గ్రహించలేదు”

“ఓహో అంత ప్రేమ హృదయములు కాబట్టే నా, నేనెంతవేడినా మొరటుపట్టు పట్టింది. దాని అర్థం నీకు నామీద ప్రేమ లేదన్నమాట”

“నీకు నామీద ప్రేమవున్నదా సుశీల”

“అ, సంపూర్ణంగా వుంది”

“అట్లయిన నే ధన్యుణ్ణి. సుశీలనిన్ను మనసార ప్రేమించా” అంటూ సత్యం చివాలునవెళ్ళి సుశీలను

కొగలించుకొన్నాడు. మఱిమఱి హత్తు కొంటూ ముద్దిసు కొనసాగాడు. ఒక్కసారిగా అతని కాగిలో నుంచి విడిలించుకొని 'అబ్బు వుత్త మోటుమనిషి; ఇదా నీకుప్రేమ అంటే తెలిసింది' అంటూ కోపంతో చూసింది. సుశీల ముఖము యగ్రబారింది. యింక నేమీ మాట్లాడక "చాలుచాలు మర్యాద యికనిద్దురపోండి" అని సత్యానికి అమర్చిన పక్కచూపించి తాను తన పక్కమీద పండుకుంది. పాప సత్యం ఖన్నుడై, ఏమీ మాట్లాడక ముసుగు కప్పకొని నిద్రపోయాడు.

అర్ధరాత్రి అయింది. సుశీలకు ఎందుకో మెలకువ వచ్చి కళ్ళు తెరచింది. సత్యం తిన్ను గట్టిగా కొగలించుకొని నిద్రపోతున్నాడని గ్రహించింది. నిద్రలేపుదామన్నంత కోపమువచ్చే ఎందుకనో లేవలేదు. తాను కదిలితే అతనికి నిద్రాభంగ మాతుందని

కాబోలు కదలకుండా మళ్ళీ కళ్ళుమూసుకొని నిద్రపోయింది. తెల్లవారింది సత్యం నిద్రనుండిలేచాడు. సుశీల అతనివైపు చూడక పెడమొఘము పెట్టింది.

"సుశీలా కోపము వచ్చిందా"

"ముందు నీకు స్పృహితిరిందా దొంగయేడుపు దేనికి" అంది సుశీల కోపంతో.

"క్షమించాలి సుశీల తెలియక చేసాను"

"Animal feature అంటే ఇదేనా కాకపోతే ఇది అంతకంటే ఉత్కృష్టమైన feature గాబోలు మర్యాద వుండద్దూ" అది సుశీల.

పాపం సత్యం తలవంచుకొని యింటిదారి పట్టాడు.

"రానీ రానీ కిష్టా)ప్రని, అతనితో సీsociology

అంతా చెప్పక మాననులే"

జగదేకరంభ

జగదేకరంభయన నీమెయే జగదేకరంభ. రంభఅంటే దేవాలాండర్యముచేతనేగాక శీలసౌందర్యముచే ప్రపంచాన్ని మెప్పించినవారీరత్నము. చమత్కారమైన కథ.

గ్లెసు ప్రతి 1-కి 0-10-0 తపాలాఖర్చు వేరు.

మిత్ర దోహము

తిన్నయింటికి వాసాలెంచు సామెతనుబట్టి యల్లబడిన రసవంతమగు నవల. ఇదివర కిట్టి నవల వెలువడలేదు. ఆపరాధాన్వేషణము అత్యద్భుతము.

గ్లెసు ప్రతి 1-కి 0-8-0

తపాలాఖర్చు ప్రత్యేకము.

ధనలక్ష్మి కంపెనీ,

సూకారుపేట,

మదరాసు.

లీలా

లేక

సురేంద్ర నగరమణి

రసవంతమగు నవలారాజము

బాలురకు తలితండ్రులయందు భక్తియు, స్త్రీలకు పతియందలి ప్రేమయు, పురుషులకు రాజవిశ్వాసమును యీ గ్రంథపఠనచే యలవడును.

ప్రతి 1-కి రు. 1-0-0

ఆర్యకాబుక్ డిపో,

19 శాండవరాయ మొదిలిపిది, తిరువల్పికేణి, మదరాసు.